

D21.003

Uitspraak van het College van Toezicht

Kamer I

Zitting 18 januari 2022

Inzake:

De heer [architect] wonende te [locatie]

klager,

gemachtigde: de heer [gemachtigde]

tegen

De besloten vennootschap [Architectenbureau] BNA-lid, gevestigd te [locatie]

verweerster,

advocaat: mr. R. Bressers.

1. Bij mailbericht van 5 oktober 2021, met 9 bijlagen, heeft de heer [gemachtigde] van de heer [Architect] een klacht ingediend bij het College van Toezicht tegen de besloten vennootschap [Architectenbureau].
2. De klacht ging vergezeld van een schriftelijke verklaring van de BNA-dekens van de provincie Zuid-Holland, gericht aan [Architect] met afschrift aan [Architectenbureau]. De verklaring houdt in dat na analyse van de toegezonden stukken moet worden geconcludeerd dat bemiddeling tussen partijen geen zin heeft, omdat de standpunten te zeer zijn verhard. Gelet op deze verklaring staat artikel 6, derde lid van het Procesreglement College van Toezicht en Raad van Beroep niet in de weg aan het in behandeling nemen van de klacht.
3. Bij mailbericht van 9 november 2021 heeft [Architectenbureau] het College een verweerschrift gezonden, waarop [Architect] heeft laten weten geen behoefte te hebben aan een repliek.
4. Bij mailbericht van 22 december 2021 heeft [Architectenbureau] nog een bijlage ingestuurd. Architect heeft bij mailberichten van 1 en 3 januari 2022 nog drie bijlagen aan het College gezonden.

Behandeling van de klacht

5. De klacht is op 18 januari 2022 behandeld door Kamer I van het College van Toezicht. De kamer was als volgt samengesteld:
 - De heer mr. L.C.J.M. Spigt, voorzitter
 - Mevrouw ir. D. Segers,
 - De heer D. van Wieren, architect-leden
 - Mevrouw mr. A.M.R. Smolders, secretaris
6. Tijdens de mondelinge behandeling hebben partijen de gelegenheid gehad hun standpunten via een Zoomverbinding toe te lichten, waarbij de heer [Architect] zich heeft laten bijstaan door [gemachtigde] en [Architectenbureau] vertegenwoordigd werd door zijn advocaat. Namens [Architectenbureau] sprak de heer ir [Architect II].
7. Op grond van de aan het College ter beschikking gestelde stukken en de mondelinge toelichting van partijen overweegt het College het volgende.

De feiten

8. Als enerzijds gesteld en anderzijds niet of onvoldoende betwist staat – voor zover hier van belang – het volgende vast:
9. [Architect] heeft in de jaren zeventig van de vorige eeuw, in opdracht van het toenmalige drinkwaterleidingbedrijf in Rotterdam, drie grote drinkwatercomplexen ontworpen, waarvan er een is gesitueerd in de Rotterdamse wijk Kralingen. Dit complex bestaat uit een ensemble van gebouwen, in orthogonale opzet ontworpen en gelegen aan de voet van de Van Brienoordbrug in Rotterdam. Van het ensemble maken o.a. deel uit een dienstengebouw (één bouwlaag), met afgeschuinde hoeken en een hoofdentree, een centraal plein voor het dienstengebouw, en twee druppelvormige waterreservoirs. Het ensemble en het dienstengebouw zullen hierna worden aangeduid als het Ensemble en het Dienstengebouw.
10. Voorafgaand aan de realisering van het complex in Kralingen heeft [Architect] nog twee drinkwaterzuiveringsensembles gecreëerd, op de Berenplaat (1965) en de Petrusplaat (1974).
11. [Drinkwaterbedrijf], dat geprivatiseerde overheidsdiensten levert, is de rechtsopvolger van het vroegere drinkwaterleidingbedrijf in Rotterdam.
12. In 2019 kreeg [Architectenbureau] opdracht om een voorstudie te maken ten behoeve van een nieuw hoofdkantoor van [Drinkwaterbedrijf] op de locatie in Kralingen, waarin het bedrijf in de toekomst zijn medewerkers wil concentreren. De beslissing om het nieuwe hoofdkantoor daar te situeren was al genomen. De opdracht bestond uit een voorstudie-inventarisatie (aantallen

afdelingen en personen, ruimtebehoeften en werkstijlen), een locatieanalyse (onderzoek naar bestemmingsplan, milieuaspecten en infrastructuur) en een gebouwmodel (waarin verwerkt de resultaten van het overig onderzoek en de wensen van [Drinkwaterbedrijf]).

13. De onderzoeken resulteerden onder andere in het rapport “Locatiestudie Hoofdkantoor [Drinkwaterbedrijf]” van 12 mei 2019. In dit rapport presenteert [Architectenbureau] vijf gebouwmodellen, met vier of vijf bouwlagen, alle gesitueerd dichtbij het Dienstengebouw van [Architect]. Model C wordt aanbevolen als het voorkeursmodel. Dit is een driehoekig gebouw met vier gestapelde bouwlagen, op de Zuidwestelijke kopse kant van het Dienstengebouw, met een smalle aansluiting van glas als verbinding tussen de gebouwen.
14. Een in november 2019 door [Drinkwaterbedrijf] gestarte Europese aanbestedingsprocedure voor het ontwerp van zijn hoofdkantoor had in het voorjaar van 2020 als uitkomst dat aan [Architectenbureau AZ] uit Rotterdam (geen BNA-architect) opdracht is gegeven om op de locatie Kralingen een nieuw hoofdkantoor voor [Drinkwaterbedrijf] te realiseren. Het winnende ontwerp omvat, overeenkomstig de door [Drinkwaterbedrijf] opgestelde gunningsleidraad, als basisvorm een driehoekig gebouw van viereneenhalf bouwlaag, gepositioneerd op de kop van het Dienstengebouw. [Architect] is in juli 2020 door [Drinkwaterbedrijf] van de plannen op de hoogte gebracht. Een architectuurhistorische Waardestelling van [Bureau XY] is, zonder zijn input, op 5 juli 2021 gereedgekomen. Er is inmiddels een definitief ontwerp van [Architectenbureau AZ], waarin het Dienstengebouw door middel van een aquaduct met het beoogde hoofdkantoor wordt verbonden.
15. In het najaar van 2021 heeft [Architect] een kort geding aangespannen tegen [Drinkwaterbedrijf], omdat zijn werk op ontoelaatbare wijze zou worden gewijzigd. De kortgedingrechter heeft [Drinkwaterbedrijf] op 5 november veroordeeld om zich vanaf 24 uur na betekening van het vonnis tot zes maanden daarna te onthouden van iedere inbreuk op de persoonlijkheidsrechten van [Architect] op het Dienstengebouw. In het vonnis is o.a. overwogen dat dit [Drinkwaterbedrijf] dwingt om in overleg met [Architect] en [Architectenbureau AZ] een alternatief te bedenken voor het aquaduct dat in lijn ligt met de architectuur van het Dienstengebouw als onderdeel van het Ensemble van [Architect] op de locatie Kralingen.

De klacht

16. [Architect] baseert zijn klacht op de kernwaarden van de BNA Gedragscode, en meer in het bijzonder op gedragsregel 7, welke inhoudt: *Indien een architect wordt gevraagd om de werkzaamheden van een andere architect te herzien of over te nemen, doet hij dat op zorgvuldige wijze met respect voor het werk van de collega, ook met het oog op de belangen van de opdrachtgever.*

17. Volgens [Architect] zijn de precieze locatie en de driehoeks-vorm in het ontwerp van [Architectenbureau AZ] afkomstig uit de locatiestudie van [Architectenbureau] (zie hiervoor, onder 12 en 13). [Architect] raakte naar zijn zeggen in de loop van 2021 bij toeval op de hoogte van deze locatiestudie. [Architectenbureau] heeft in strijd met gedragsregel 7 nimmer contact met hem opgenomen, aldus [Architect], ondanks de grote bekendheid van het Ensemble in Kralingen. Als [Architectenbureau] wel contact met [Architect] had opgenomen, was er een serie betere alternatieven uit de locatiestudie voortgekomen. [Architect] verwijst in dit verband naar latere studies van hemzelf.
18. Volgens [Architect] heeft [Architectenbureau] zich zowel gedragen in strijd met de vereiste zorgvuldigheid in die gedragsregel, door geen contact met [Architect] op te nemen, als in strijd met het vereiste respect. Wat betreft dit laatste stelt [Architect] dat de locatiestudie van abominabele kwaliteit is en respectloos omgaat met het Ensemble en het Dienstengebouw van [Architect].
19. Bij gelegenheid van de mondelinge behandeling heeft [gemachtigde] van [Architect] verklaard dat het Rijk bij grote bouwprojecten, na opstelling van een programma van eisen, altijd twee studies laat doen, een architectuurhistorische 'waardestelling' en een stedenbouwkundige studie naar de mogelijkheden voor de toekomst. [gemachtigde] heeft hiertoe verwezen naar het schema van een renovatieproces van het ministerie van Volkshuisvesting en Ruimtelijke Ordening, en dit verder toegelicht aan de hand van een drietal voorbeelden, die naar zijn mening (hier samengevat) aantonen, dat wanneer die volgorde niet wordt aangehouden, dit later in het proces aanleiding is voor protesten van de oorspronkelijke architect dan wel de samenleving. In maart 2021 heeft [gemachtigde] naar zijn zeggen aan [Drinkwaterbedrijf] duidelijk gemaakt dat de twee voornoemde stappen zijn overgeslagen, waarna van [Drinkwaterbedrijf] werd vernomen dat er een waardestelling in concept gereedlag, terwijl er een stedenbouwkundige studie zou zijn gemaakt door [Architectenbureau].
20. De studie van [Architectenbureau] betreft echter een zogenaamde modellenstudie, aldus [gemachtigde], waarin aan de hand van enkele functionele aspecten een vijftal suggesties worden gedaan voor de vorm van een nieuw kantoorgebouw van vier lagen hoog. Volgens [gemachtigde] ontbreekt niet alleen het historisch ruimtelijk overzicht van de locatie in Kralingen, er wordt ook niet ingegaan op de relatie met de twee andere architectonisch belangrijke drinkwatercomplexen in Rotterdam, de Berenplaat en de Petrusplaat. Daarnaast is er geen duiding van de belangrijke gebouwde elementen op de locatie Kralingen, en ontbreekt het inzicht in de opbouw van het Dienstengebouw, dat juist zo deskundig en diagonaal is vormgegeven tussen de overige elementen van het Ensemble en de Brienenoordbrug. Verder staat er niets in over het belangrijke kunstwerk van Andre Volten, dat speciaal voor deze plaats is ontworpen. In de modellenstudie zijn de laatste drie modellen, C, D en E plompverloren geplaatst tegen de ruimtelijke zuidgevel aan. De driehoeks-vorm van het aanbevolen model C

staat weliswaar los van het Dienstengebouw, maar de vier etages van dit model bedekken de gehele entree van dit gebouw door de hoogte ervan. De studie van [Architectenbureau] doet ook denken aan een haalbaarheidsstudie, maar voldoet niet aan de eisen van een professionele haalbaarheidsstudie, aldus, nog steeds, [gemachtigde].

21. Anders dan [Architectenbureau] aanvoert, was de locatiestudie volgens [gemachtigde] wel degelijk bedoeld om het bestaande Ensemble te herzien. [Architectenbureau] heeft het bestaande Ensemble “opnieuw overwogen en (vandaar) gewijzigd”, zoals een definitie van “herzien” in de Dikke van Dale luidt. Dat door [Architectenbureau] zou zijn geadviseerd het Dienstengebouw ongewijzigd te laten, staat haaks op het gegeven dat in het voorkeursmodel C het Dienstengebouw wordt gewijzigd door er een omvangrijk en veel hoger gebouw plompverloren voor te plaatsen, en beide gebouwen bovendien met elkaar te verbinden.
22. [Gemachtigde] heeft verder verklaard dat [Architect] een van de belangrijkste nog in leven zijnde architecten is van na WOII. Zijn werk beslaat een periode van zestig jaar, en hij realiseerde honderd gebouwde werken, waarvan er twintig zijn opgenomen in de Architectuurgids Nederland (1900 – 2000), waarvan twee, het Kröller Moller Museum en waterleidingbedrijf De Berenplaat, zelfs in de top 100. Zijn drie Rotterdamse waterleidingcomplexen behoren tot hoogtepunten van naoorlogse architectuur en ingenieurskunst in Nederland en in de wereld. [Architect] heeft bijna twee jaar lang moeten strijden tegen het ondeskundige en onvoldragen resultaat van de locatiestudie van [Architectenbureau]. Over het vonnis van de kortgedingrechter verklaarde [gemachtigde] nog, dat dit vonnis betrekking had op het persoonlijkheidsrecht van [Architect] als maker, niet op de BNA Gedragscode.
23. [Architect] heeft aan de hand van schetsen de orthogonale opbouw van het Ensemble in Kralingen toegelicht. Kenmerkend is volgens [Architect] de samenhang, niet alleen met de andere gebouwen, maar ook met de oplopende weg van de Brienenoordbrug. Volgens [Architect] is er ook een onlosmakelijke samenhang tussen de projecten voor het drinkwaterleidingbedrijf en het Kröller Möller Museum in Otterloo. [Architect] verwijst naar diverse steunbetuigingen van prominenten in de cultuursector die in dit geding zijn ingebracht.

Het verweer

24. [Architectenbureau] betwist de klacht. Volgens [Architectenbureau] is gedragsregel 7 niet van toepassing, omdat de opdracht niet behelsde het ontwerp van het hoofdkantoor van [Drinkwaterbedrijf]; het bureau kreeg slechts opdracht voor het uitvoeren van een voorstudie. Daartoe hoorde het opstellen van een gebouwmodel, waarmee op basis van de resultaten van het locatieonderzoek, maar met name op basis van de inventarisatie van de organisatie en de wensen van [Drinkwaterbedrijf], de gewenste oppervlakten, bouwvolumes en indelingen in kaart

werden gebracht. De locatiestudie met de gebouwmodellen die door [Architect] is ingebracht in deze procedure is slechts een onderdeel van de output in het kader van de opdracht, aldus [Architectenbureau].

25. Volgens [Architectenbureau] laten de gebouwmodellen de bestaande bebouwing bovendien ongemoeid en staat het geadviseerde model C los van de bestaande bebouwing. Er is slechts een minimale verbinding tussen het in model C geprojecteerde nieuwe hoofdkantoor en het bestaande Dienstencentrum, aldus [Architectenbureau]: een smalle verbinding van glas die aansluit op de glazen pui van het Dienstencentrum. Er is ook om die reden geen sprake van een opdracht tot de herziening van bestaande gebouwen waarover gedragsregel 7 gaat. Volgens [Architectenbureau] is [Drinkwaterbedrijf], integendeel, geadviseerd om de bestaande bebouwing ongemoeid te laten.
26. Wel heeft [Architectenbureau] naar eigen zeggen [Drinkwaterbedrijf] laten weten het correct te vinden dat [Architect] op de hoogte zou worden gebracht van de plannen van [Drinkwaterbedrijf] voor een nieuw hoofdkantoor op deze locatie. [Drinkwaterbedrijf] stelde zich echter op het standpunt dat geen sprake was van een wijziging en deelde mee [Architect] te zullen informeren op een door [Drinkwaterbedrijf] gewenst moment. Nu [Drinkwaterbedrijf] de opdrachtgever was, het slechts ging om een voorstudie, en [Architectenbureau] vanzelfsprekend zorgvuldigheid en vertrouwelijkheid jegens de opdrachtgever in acht diende te nemen, heeft [Architectenbureau] de communicatie met [Architect] overgelaten aan [Drinkwaterbedrijf].
27. Wat betreft het verwijt dat [Architectenbureau] respectloos zou zijn omgegaan met het Ensemble in Kralingen, mist [Architectenbureau] een onderbouwing van dit onderdeel van de klacht. Daarnaast blijkt [Architect] niet bekend te zijn met de inhoud van de opdracht aan [Architectenbureau], die meer omvatte dan blijkt uit de locatiestudie. Een projectgroep bij [Drinkwaterbedrijf] had al uitgangspunten voor de nieuwbouw geformuleerd, aldus [Architectenbureau]. Een uitdrukkelijk uitgangspunt in de opdrachtverlening was om het hoofdkantoor te situeren naast het Dienstencentrum. Daar is aan voldaan. [Architectenbureau] voert verder aan niet betrokken te zijn geweest bij de Europese aanbesteding, en ook niet bij het ontwerp van [Architectenbureau AZ]. Dat [Architectenbureau AZ] geen BNA-lid is, en aldus niet gehouden is aan gedragsregel 7, kan [Architectenbureau] niet worden tegengeworpen. Volgens [Architectenbureau] blijken [Architect] en zijn gemachtigde de zorgvuldigheid en het respect dat zij verlangen andersom niet zelf te kunnen opbrengen, door met hagel te schieten op [Architectenbureau].
28. [Architectenbureau] verzoekt het College tenslotte te bepalen dat [Architect] de door [Architectenbureau] gemaakte kosten voor deze procedure moet vergoeden, begroot op € 840,-.

29. Bij gelegenheid van de mondelinge behandeling heeft mr. Bressers, de advocaat van [Architectenbureau] (hierna: Bressers), aan het voorgaande nog toegevoegd dat [Architect] geen tweede schriftelijke ronde wilde en aldus het verweer niet heeft weersproken, zodat de klacht reeds om die reden voor afwijzing gereed is. Bressers verklaarde voorts dat [Architect] zijn versie van een nieuw hoofdkantoor plaatst op exact dezelfde locatie als het voorkeursmodel van [Architectenbureau], en dat [Architect] net als [Architectenbureau] heeft gekozen voor een minimale verbinding ter plaatse van de incisie in de korte zuid-westgevel van het Dienstencentrum. Hij verklaarde verder o.a. dat de voorzieningenrechter in Rotterdam in kort geding oordeelde dat de driehoekige vorm geen wijziging van het Dienstencentrum oplevert. Ontoelaatbaar is blijkens dit vonnis slechts de door [Architectenbureau AZ] gekozen verbinding met het Dienstencentrum via een aquaduct.

Beoordeling van de klacht

30. Naar aanleiding van de klacht overweegt het College als volgt.
31. De BNA Gedragscode die geldt sinds 1 januari 2016 (afgezien van een hier niet ter zake doende wijziging in 2019) is gestoeld op drie kernwaarden, verantwoordelijkheid, integriteit en professionaliteit. [Architect] beroept zich zowel op de drie kernwaarden, als meer specifiek op gedragsregel 7, opgenomen onder het kopje “De regels in de praktijk”, en die inhoudt, zoals eerder al weergegeven: *Indien een architect wordt gevraagd om de werkzaamheden van een andere architect te herzien of over te nemen, doet hij dat op zorgvuldige wijze met respect voor het werk van de collega, ook met het oog op de belangen van de opdrachtgever.*
32. Gelet op de klacht is allereerst aan de orde de vraag, of de opdracht aan [Architectenbureau] moeten worden opgevat als een opdracht tot herziening van de werkzaamheden van [Architect], als omschreven in gedragsregel 7.
33. [Architectenbureau] heeft hiertegen allereerst opgeworpen, dat hem werd opgedragen een voorstudie te maken, en dat een voorstudie niet een opdracht tot herziening is als bedoeld in gedragsregel 7. Naar het oordeel van het College leiden de omstandigheden van dit geval tot een andere conclusie.
34. Vaststaat, doordat [Architectenbureau] dit zelf heeft aangevoerd, dat [Drinkwaterbedrijf] het nieuwe hoofdkantoor al bij het Dienstengebouw had geprojecteerd toen [Architectenbureau] werd ingeschakeld. Hoewel het College niet de beschikking heeft over de exacte omschrijving van de opdracht aan [Architectenbureau], kan uit het verweer worden afgeleid dat niet meer aan deze gewenste locatie kon worden getornd. [Architectenbureau] heeft dat ook niet heeft gedaan, behoudens het advies om het Dienstengebouw op zich intact te laten. Een en ander sluit aan bij de vijf gebouwmodellen in de locatiestudie, die alle vlakbij het Dienstengebouw zijn

gesitueerd. Volgens [Architectenbureau] waren de gebouwmodellen (slechts) een middel om informatie uit inventarisaties en onderzoek te verwerken, maar het College ziet hierin tevens structuurmodellen die gangbaar zijn als fase in een ontwerpproces. Blijkbaar heeft [Drinkwaterbedrijf] dit ook zo opgevat, door model C als uitgangspunt te nemen in de Europese aanbesteding. Het winnende ontwerp borduurt voort op de driehoeks-vorm van model C.

35. [Architectenbureau] heeft verder, met betrekking tot de vraag of sprake is van een herziening, aangevoerd, dat het geprojecteerde hoofdkantoor in voorkeursmodel C slechts met het Dienstengebouw is verbonden door een minimale aansluiting van glas en dat het er verder los van staat, zodat het Dienstengebouw er ook om die reden niet door werd herzien. Met [Architect] is het College echter van oordeel dat de positionering van deze omvangrijke driehoeks-vorm wel degelijk een herziening van het Dienstengebouw inhoudt, doordat het er – in de woorden van [Architect] – plompverloren voor is geplaatst en daarmee, hoe minimaal ook in het structuurmodel, mee is verbonden. Ook de ligging van het Dienstengebouw in het geheel van het Ensemble draagt bij aan deze conclusie. Zoals [Architect] heeft toegelicht, is het Ensemble in Kralingen een orthogram, waarin alle elementen op een bepaalde manier ten opzichte van elkaar zijn geplaatst. Het langwerpige, lage Dienstengebouw heeft in dit Ensemble een specifieke ligging ten opzichte van de andere gebouwen en de Brienoordbrug. Model C verbreekt de zichtlijnen van het Ensemble. Dat [Architect] in een later stadium voor die exacte locatie ook zelf een hoofdgebouw ontwierp, zoals [Architectenbureau] nog aanvoert, doet daar niets aan af, omdat het de oorspronkelijke architect vrijstaat met oplossingen te komen die aansluiten bij zijn stijl van ontwerpen, in de hoop op schadebeperking.
36. Eens te meer door de ruimtelijkheid van de modellenstudies, had [Architectenbureau] zich moeten realiseren dat deze het aanzien van het Ensemble als geheel en het Dienstengebouw in het bijzonder zouden veranderen als [Drinkwaterbedrijf] deze structuurmodellen tot uitgangspunt zou nemen. Een en ander brengt het College tot het oordeel dat de opdracht aan [Architectenbureau] moet worden opgevat als een opdracht tot herziening van het werk van [Architect], waardoor de ethische plicht uit de Gedragscode ontstond om de opdracht zorgvuldig en met respect voor de oorspronkelijke architect uit te voeren.
37. Vervolgens komt aan de orde, of [Architectenbureau] [Architect] had moeten informeren over de voorgenomen herziening, zoals [Architect] stelt. In de huidige gedragsregel 7 staat dit niet met zoveel woorden, maar het volgt wel uit de jarenlange verwoording in voorgaande gedragsregels over dit onderwerp. Zo luidde artikel 5.3 van de gedragsregels die golden tussen 2006 en 2016: *De architect die een opdracht verkrijgt tot het wijzigen van een gebouw, geeft, alvorens met de werkzaamheden aan te vangen, de oorspronkelijke architect de gelegenheid tot overleg over deze wijzigingen. De oorspronkelijke architect zal zich niet tegen de opdracht verzetten, onverlet al zijn rechten.*

38. Het College interpreteert de wijziging zo, dat in de ruimere formulering van de nieuwe gedragsregel de oude kan worden ingelezen, iets wat beide partijen in feite ook doen door als vanzelfsprekend aan te nemen, dat bij een opdracht tot herziening door een BNA-architect contact moet worden opgenomen met de oorspronkelijke architect. Daaraan kan worden toegevoegd, dat dit temeer de ethische norm dient te zijn als het gaat om herziening van hoogstaande werken, die onderdeel zijn van het oeuvre van een gerenommeerde, nog in leven zijnde architect. De oorspronkelijke architect moet immers tijdig de gelegenheid hebben om aan te geven wat de kernkwaliteiten zijn van zijn werk, zodat de opvolger daarvan kennis kan nemen. Niet goed voorstelbaar is dat zonder het bieden van die mogelijkheid in een geval als het onderhavige aan de vereiste zorgvuldigheid wordt voldaan.
39. Bij het voorgaande betreft het College de (terecht) niet door [Architectenbureau] weersproken plaats die [Architect] inneemt in de naoorlogse geschiedenis van de architectuur in Nederland, ook door zijn werk voor het drinkwaterbedrijf in Rotterdam. Tevens betreft het College daarbij de kernwaarde van verantwoordelijkheid in de BNA Gedragscode, waarvan de eerste volzin luidt: *De architect is zich bewust van het publieke belang van zijn functioneren in het maatschappelijk verkeer en van de bijdrage die hij bij de uitoefening van zijn beroep kan leveren aan de ontwikkeling van de ruimtelijke ordening.*
40. Resteert de vraag, of de belangen van de opdrachtgever, expliciet benoemd in gedragsregel 7, zich kunnen hebben verzet tegen de voornoemde informatieverschaffing. Volgens [Architectenbureau] stelde [Drinkwaterbedrijf] zich op het standpunt dat het bestaande gebouw niet werd gewijzigd en dat [Architect] op een door haar gewenst moment zou worden geïnformeerd. Het informeren van [Architect] werd vanzelfsprekend verder overgelaten aan [Drinkwaterbedrijf], aldus [Architectenbureau], gelet op de verantwoordelijkheid en vertrouwelijkheid die in acht moest worden genomen jegens de opdrachtgever en omdat de opdracht slechts een voorstudie betrof.
41. Het College stelt voorop dat een redelijk handelend architect onafhankelijk van de opdrachtgever bepaalt of contact moet worden opgenomen met de oorspronkelijke architect. Wel kunnen de belangen van de opdrachtgever meewegen in de bepaling van het moment waarop dit dient te gebeuren, en het kan ook geboden zijn om die belangen enige tijd te laten voorgaan. In dit geval heeft [Architectenbureau] echter, met miskenning van de eigen verantwoordelijkheid, blijkbaar de afwerende reactie van [Drinkwaterbedrijf] als leidraad genomen, zodat thans niet kan worden vastgesteld wat indertijd de belangen waren van [Drinkwaterbedrijf]. Overigens was dan wellicht voorkomen dat [Architect] een kort geding tegen [Drinkwaterbedrijf] aanspande, wat als een belang van [Drinkwaterbedrijf] kan worden gezien. Ook dit verweer gaat derhalve niet op.

42. Naar het oordeel van het College is met dit alles zowel het 'met zorgvuldigheid' als het 'met respect' uit gedragsregel 7 afdoende behandeld, zodat het verwijt dat zich richt tegen schending van dit laatste element geen afzonderlijke bespreking behoeft.
43. Uit het voorgaande volgt dat de klacht gegrond is. Het College acht voor deze schending van gedragsregel 7 de maatregel van waarschuwing passend.

HET COLLEGE VAN TOEZICHT DOET DE VOLGENDE UITSpraak

Het College van Toezicht verklaart de door [gemachtigde] van [Architect] bij mailbericht van 5 oktober 2021 ingediende klacht gegrond.

Legt aan [Architectenbureau] op de maatregel van waarschuwing.

Aldus beslist op 18 januari 2022 door Kamer I van het College van Toezicht, bestaande uit mr. L.C.J.M. Spigt, voorzitter, ir. D. Segers en D. van Wieren, architect-leden, en mr. A.M.R. Smolders, secretaris.

Voorzitter:

Secretaris:

Verzonden op:

Tegen deze uitspraak kunt u binnen een maand na verzending in hoger beroep komen bij een met redenen omkleed beroepsschrift aan de Raad van Beroep, Six Advocaten B.V. t.a.v. mr. W. Post, post@sixlegal.nl. Uiterlijk drie weken na ontvangst van het beroepsschrift dienen de administratiekosten van € 350,- (zijnde € 289,26 + 21 % BTW) betaald te zijn op de rekening van BNA/College van Toezicht, nummer NL62ABNA046.69.44.349 bij de ABN AMRO Bank N.V. te Amsterdam. De administratiekosten worden terugbetaald wanneer degene die beroep instelt geheel of gedeeltelijk in het gelijk wordt gesteld.

BNA-leden, hun opdrachtgevers, het lid in de hoedanigheid van deken en het bestuur zijn van het betalen van administratiekosten uitgezonderd. Een verzoek om van het betalen van administratiekosten te worden vrijgesteld omdat men onvermogen is, wordt conform het reglement op het College van Toezicht en de Raad van Beroep (artikel 7.4) in behandeling genomen.

